

ikke var i ond tro. Bestemmelsen går dog det lille skridt videre end konkurslovens § 83, at den også beskytter den godtroende erhverver mod en ret, der faktisk var anmeldt i boet, eller som boet uden anmeldelse skulle respektere, når tingene er afhændet af bobestyreren ved en fejltagelse. En erhverver har ingen mulighed for at gøre sig bekendt med, hvilke rettigheder der er anmeldt i boet, og boet vil være fuldt erstatningspligtigt over for trediemand efter reglerne i bestemmelsens stk. 1, også således, at den berettigede i givet fald kan holde sig til bobestyreren og dens ansvarsforsikring.

I privatskiftede boer gælder dansk rets almindelige regler om vindikation og ekstinktion.

Til § 86

Bestemmelsen svarer til konkurslovens § 153, stk. 3.

Bestemmelsen angår alene fordringshaveres krav, idet arvingers og legatarers retsstilling reguleres ved lov om borteblevne.

Til kapitel 22

Opsigelse af gæld og betaling af morarenter

Kapitlet indeholder forslag til nye regler om opsigelse af gæld i solvente boer. Endvidere foreslås ved § 88 indført en bestemmelse om morarente ved for sen udbetaling af arv og sumlegat og ved for sent tilsvaret af boslod.

Til § 87

Efter konkurslovens § 41 kan boet erlægge en ydelse eller foretage udlodning, selv om skyldneren endnu ikke var berettiget til at frigøre sig ved erlæggelse af ydelsen. Ved den gældende skiftelovs § 44, stk. 3, er bestemmelsen i konkursloven gjort anvendelig i dødsboer med de ændringer, der følger af forholdets natur.

Ved lovforslagets § 70, stk. 1, er konkurslovens § 41 gjort anvendelig i insolvente boer. Herefter kan boet straks uden opsigelse erlægge en uopsigelig ydelse.

For at præcisere retsstillingen i solvente boer foreslås en særlig bestemmelse herom indsat ved forslagens § 87. Denne bestemmelse tager således specifik sigte på skifte af solvente dødsboer, det være sig privatskiftede boer og boer, der behandles ved bobestyrer. Reglen finder ikke anvendelse, hvor et bo er udlagt til en efterlevende ægtefælle i medfør af forslagens kapitel 13 eller til uskiftet bo. Dette følger af, at der i disse situationer ikke længere foreligger et bo.

Indfrielse kan efter bestemmelsen kun finde sted efter opsigelse med sædvanligt varsel, hvor et sådant efter retsforholdets art kan angives, og ellers med rimeligt varsel, dog højst 6 måneder. Et sådant varsel giver på den ene side boet mulighed for at indfri kravet inden boets slutning, således at afsætning af et måske vanskeligt fikserbart beløb undgås. Varslet giver på den anden side fordringshaveren tid til fornødne overvejelser om geninvestering.

Indfrielse må ske med ydelsens handelsværdi i indfrielsesøjeblikket. En højtforrentet uopsigelig fordring, usikret eller forbundet med pant i boets ejendom, kan derfor indfries til den eventuelle overkurs, som svarer til markedsværdien. I tvivlstilfælde kan handelsværdien fastslås ved sagkyndig vurdering efter forslagens kapitel 26.

Bestemmelsen svarer til § 82 i betænkningens lovudkast.

Til § 88

Efter gennemførelse af renteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 1. september 1986, svares der ikke uden særlig hjemmel morarente af familie- og arveretlige krav. Det foreslås på den baggrund, at der indføres hjemmel for tilsvaret af morarente over for sumlegatarer, idet der i disse tilfælde synes at være et særligt klart behov herfor.

Efter bestemmelsens *stk. 1* skal der herefter svares sædvanlig morarente, hvor en sumlegatar ikke fyldestgøres rettidigt. Har arveladeren ikke truffet bestemmelse om tidspunktet for legatets opfyldelse og eventuel bestemmelse om betaling af kreditrente og/eller morarente, følger det af forslagens § 14, at legatet i almindelighed skal opfyldes senest samtidigt med, at boets øvrige aktiver deles mellem arvingerne. Betales et sumlegat ikke til den tid, der herefter er forfaldstid, skal sumlegatet forrentes fra denne dato og til betaling sker med rentelovens til enhver tid værende morarentesats.

I forhold til den tilsvarende bestemmelse i betænkningen, der er medtaget i udkastets § 83, stk. 1, angiver bestemmelsen i lovforslaget specifikt, at den alene relaterer sig til sumlegatarer.

Hvis en genstandslegatar under tilsvarende omstændigheder skal have erstatning, må kravet herom støttes på dansk rets almindelige regler. Dette vil efter omstændighederne kunne være aktuelt, hvor et særligt tab ved forsinket modtagelse af genstanden kan dokumenteres, eller hvis legataren med rette har foretaget dækningskøb.

Efter bestemmelsens *stk. 2* kan der tilkendes morarente til en arving eller ægtefælle, der ikke rettidigt har modtaget arv og/eller boslod. Det er forudsat, at